

СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Ана Владимирова Джумалиева, професионално направление: 3.6. Право
(Международно частно право),
Правно-исторически факултет, ЮЗУ "Неофит Рилски" - Благоевград

относно конкурс за заемане на академична длъжност „професор” в НБУ по професионално направление 3.6. Право (Гражданско процесуално право, (Заповед № 3-РК-86/ 23.01.2024 г. във връзка с конкурс, обявен в ДВ бр. 94/10.11.2023 г.) с кандидат доц. Тодор Панайотов Коларов, д.н.

Научно-изследователската и преподавателска дейност на доц. Тодор Панайотов Коларов, д.н.

I. Общи данни за кандидата в конкурса

Тодор Панайотов Коларов е магистър по право от ЮФ на СУ "Климент Охридски" (1998 г.). Магистър по право от Джорджтаунския университет в САЩ с пълна стипендия от Комисия „Фулбрайт“ (2001 г.). През 2006 г. спечелена и британската стипендия „Чивнинг“, за прием в Университета в Есекс в докторска програма по право на ЕС, но по професионални съображения не се възползвам от това, а се дипломирам като доктор по международно публично право в ПУ „Паисий Хилендарски“. Доктор на науките в професионално направление 9.1. „Национална сигурност“ от НБУ (2018 г.).

Тодор Панайотов Коларов е доцент по Гражданско процесуално право в НБУ и хоноруван доцент по Международно публично право и Противодействие на организираната престъпност и корупцията в Американския университет в България. Ръководител на департамент „Национална и международна сигурност“ (ДНМС) в НБУ. Той е практикуващ адвокат.

През 2021 година Тодор Панайотов Коларов е избран за международен консултант от Съвета на Европа в пул от 10 експерти в тематичните категории: антикорупция и пране на пари и конфискация.

През 2020 година той е избран от Агенцията на Европейския съюз (ЕС) за обучение в областта на правоприлагането за експерт в тематичните категории: висше образование и изследвания; антикорупция и противодействие на пране на пари.

В периода 2018-2019г. Тодор Коларов е председател на Регионалната антикорупционна инициатива, която е международна междуправителствена мрежа със седалище в Босна и Херцеговина, обединяваща 9 държави от Югоизточна Европа.

В продължителен период от време Тодор Коларов е консултант по конфискацията на престъпни активи и противодействието на прането на пари за Службата на ООН по наркотици и престъпност и за Европейската комисия (ЕК): Украйна - 2019 г., Киргизстан - 2018 г., Афганистан и Пакистан – 2017г., Нигерия – 2016 г.; Иран, Казахстан, Киргизстан, Узбекистан и Туркменистан – 2015 г. и Хърватия – 2012 г..

Тодор Коларов има голям опит и като лектор в редица международни форуми организирани от Службата на ООН по наркотици и престъпност (Душанбе - 2017 г.; Абуджа и Лагос – 2016 г.; Алмати – 2015 г.), Нидерландското и Италианското председателство на Съвета на ЕС (Брюксел – 2016 г. и Сиракуза – 2014 г.) и Европейския икономически и социален комитет (Брюксел - 2022 г.).

Професионалният опит на Тодор Коларов включва и работа в централата на Световната банка във Вашингтон (2001-2003 г.) и Департамента на правосъдие на САЩ в София (2004-2011 г.).

През 2010 г., като юридически съветник в Департамента на правосъдие на САЩ е получил персонална награда от Главния прокурор на САЩ Ерик Холдър.

Тодор Коларов е с международен опит в антитръстовата група на „Уайт и Кейс“ във Вашингтон (2001 г.), Световната търговска организация (СТО) в Женева (2002 г.) и ЕК в Брюксел (2003 г.)

В периода 2011-2012 г. той е председател на Комисия за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност.

Тодор Панайотов Коларов е кандидат в конкурса за заемане на академична длъжност „професор“ по професионално направление 3.6. Право (Гражданско процесуално право) . Той отговаря на изискването на Закона за развитието на академичния състав в Република България.

Не ми е известно към настоящия момент да има доказано по законоустановения ред плагиатство в представените научни трудове.

II. Оценка на резултатите и приносите на представения хабилитационен труд и друга научна продукция

Съгласно изискването на ЗРАСРБ е представен монографичен труд на тема: **„Процесуалната субституция в гражданския процес. София: Сиела (2023).** Монографичният труд е 246 с страници и е с ISBN 978-954-28-4420-4) .

Монографията съдържа пет глави: I. Обща характеристика на процесуалната субституция; II. Разграничаване на процесуалната субституция от други правни институти. Дискусионни хипотези; III. Видове процесуална субституция; IV. Условия за допустимост на процесуалната субституция. Реализиране на защитата при процесуална субституция и V.

Правни последици от процесуалната субституция – и заключение. Библиографската справка съдържа 66 заглавия на български език и 27 чуждестранни заглавия.

В първа глава от монографията е направен кратък исторически преглед на произхода и въвеждането на процесуалната субституция и на дефинирането на понятието благодарение на немската и италианската доктрина. Направен е опит за цялостна характеристика на процесуалната субституция. По мое мнение, тази част, в своята цялост, има приносен характер.

Глава втора на изложението се прави разграничение на процесуалната субституция от друг правни институти. Авторът се опитва да даде правна характеристика и систематизира разликите между правните институти процесуална субституция от процесуалното представителство, за да могат ясно да се разграничат.

В последващите точки се прави сравнителен анализ на основните характеристики на процесуалната субституция и приемството в процеса (точка втора); встъпването на подпомагаща страна (точка трета) и другарството (точка четвърта), като се поставя акцент върху пресечните точки между процесуалната субституция и изброените правни институти.

В тази глава, в точки пет до седем, се отделя внимание на три дискуссионни хипотези. С приносен характер е дискусията по точка пета, относно действията на прокурора, който, в предвидените от закона случаи, може да участва в гражданския процес с права на страна. Полемизира се с водещото в съвременната доктрина мнение, че прокурорът може да бъде процесуален субституент, в случай при който предявява иск за защита на права на физическо или юридическо лице.

С научен принос е точка шеста от тази глава, в която се представят аргументи за тезата, че КПКОНПИ не е процесуален субституент в производството по отнемане на незаконно придобито имущество. В тази част се полемизира с мотивите по тълкувателното решение на ОСГК на ВКС по тълкувателно дело 4/2016 г.

В последната точка седма от тази глава се изразява позиция по дискуссионната тема дали синдикът е процесуален субституент.

Глава трета представя видовете процесуална субституция според четири класификационни критерия – според това дали като главна страна в процеса участва и страната по материалното правоотношение (точка първа); според съдебното производство (точка втора); според това дали процесуалната субституция е за активната или пасивната страна в процеса (точка четвърта) и дали се защитава индивидуален или колективен интерес (точка трета).

В глава четвърта са разгледани особеностите при реализиране на защитата при процесуална субституция в исковия и изпълнителния процес. Отделено е внимание на особеностите при разглеждане на иска по допустимост (точка първа) и по същество (точка втора).

Глава пета е посветена на правните последици на процесуалната субституция. Разгледани са субективните предели на силата на присъдено нещо при процесуална субституция. В тази глава от монографията е разгледан и въпросът за отговорността на процесуалния субституент.

Монографията на доц. Тодор Панайотов Коларов, д.н. има не само научна, но и подчертана практическа стойност.

Положително становище заслужават и представените по конкурса статии.

От представената информация е видно, че на доц. Тодор Панайотов Коларов, д.н. отговаря на национални изисквания по ЗЗРАСРБ.

III. Критични бележки и препоръки

Към монографичния труд може да се направят препоръки. Най-значимата е свързана с частта посветена на процесуалната легитимация на процесуалния субституент. По-разгърнато изложение по точка едно от глава втора би допринесла към качеството на монографията.

IV. Заключение

Предоставената ми информация относно преподавателската и научноизследователска дейност на доц. д-р Тодор Панайотов Коларов ми дават основание да изразя моето **положително становище** относно избора му на академична длъжност „професор”.

Въз основа на това предлагам на научното жури, а впоследствие и на Академичния съвет на НБУ да избере доц. д-р Тодор Панайотов Коларов на академична длъжност „професор” по професионално направление 3.6. „Право” (Гражданско процесуално право).

18.02.2024 г.

доц. д-р Ана Джумалиева

